

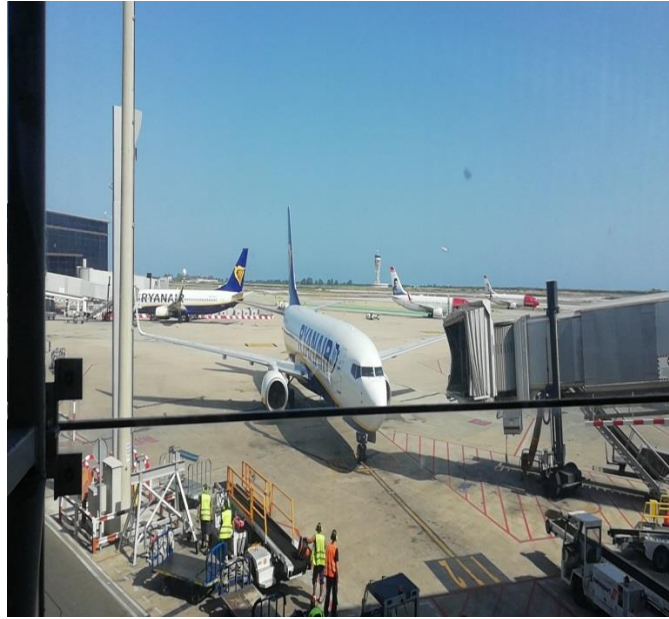
POROČILO

Erasmus + praktično izobraževanje v tujini 2018 Španija

S potovanjem v tujino in s sodelovanjem z Erasmusom sva dobili izkušnje že v srednji šoli v 3 letniku, saj sva skupaj z še nekaj sošolci odpotovali na Češko, za 3 tedne. Tam sva dobili izkušnje in spoznali, da si želiva še potovati in spoznavati svet. Ob vstopu v prvi letnik višje šole sva od drugih sošolcev slišali za Erasmus, kam se lahko potuje in za koliko časa. Začeli sva se zanimati in poizvedovati kam bi lahko odšle. Hitro nama je v uho padla Španija, že od nekdaj naju je zanimala ta prekrasna dežela, zaradi njene lege, saj je tam zelo toplo, lepih plaž in predvsem jezika, obe obožujeva španski jezik, zato sva si zelo želeli spoznati ljudi in njihov način življenja.

Z organizatoriko na šoli sva se pozanimali glede potovanja, kakšna bo najina družina h kateri sva odšli, nekaj pa sva tudi izvedeli od deklet, ki sta bili tam lani in predlani. Vse kar so nama povedali naju je še bolj navdušilo zato sva se dokončno odločili da greva. Kaj kmalu je prišel datum odhoda 2.7.2018. Tako se je začelo najino 2 mesečno potovanje. Nikoli še nisva leteli z letalom, zato sva bili zelo nervozni pred začetkom potovanja. Na srečo je najina pot potekala kar se da dobro. Nisva se zgubili, morali pa sva se sami pozanimati, kje gre letalo, kdaj, na kateri avtobus. Tako sva malce »zvadili« angleški jezik in pa tudi malo španščine.

Ko sva pristali na letališču v Barceloni sva morali poiskati avtobus do mesteca Sant Feliu de guixols, kjer je prebivala najina nova začasna družina. To mesto leži v španski avtonomni državi Kataloniji (dobrih 100 km nad njenim glavnim mestom Barcelono). Celotna pot nama je vzela skoraj da celi dan. V Sant Feliou-ju naju je čakala Gloria, gospa, ki je lastnica kmetije in najina delodajalka. Predstavile smo se in odpeljala naju je do hiše kjer živijo. Povedala nama je nekaj kako živijo, kaj jedo, kakšna sta otroka in mož, potem pa naju je pustila same, da sva si razpakirali in malo odpočili, sama pa je odšla nazaj na kmetijo. Proti večeru pa so se vsi vrnili domov, spoznali sva še ostale člane družine, moža Xavia, otroka Ado in Arama. Skupaj smo povečerjali in se pogovarjali.

Naslednji dan pa se je začela najina praksa. S kolesom sva se odpeljali na kmetijo, saj ni bila daleč. Tam sva Glorii pomagali pri proizvodnji marmelad. Rezali sva sadje, preverjali sladkor v marmeladah, vlagali sva marmelade v kozarce in jih pasterizirali, na že narejene marmelade v kozarcih sva lepili nalepke. Tako sva spoznali kako so marmelade narejene, bile so naravne brez kakršnih koli dodatkov. Včasih je Glorii imela kakšno skupino otrok na kmetiji, da jim je razkazala kako pridelujejo zelenjavo, otroci so lahko hranili tudi živali, ki so jih imeli, veliko kokoši, ovce, ponija, osla ter dva psa. Na kmetiji pridelujejo ogromno zelenjave in sadja. Pri tem Glorii pomagata njena starša Pedro in Marta, ki živita tam, in 3 je afričani, pa tudi njen mož Xavi. Imajo tudi prodajalno, kjer prodajajo vso to zelenjavo in sadje, ter marmelade. V poletnem času, takrat ko sva bili tam je vrhunec sezone zato so imeli polne roke dela. Veliko je bilo turistov, predvsem francozov.

Naučile sva se veliko novih španskih besed in pa tudi nekaj katalonščine, ki je njihov uradni jezik. Vsak popoldan pa je ena od naju pazila otroke. Z njima sva se igrali, hodili na sladoled, kopali...

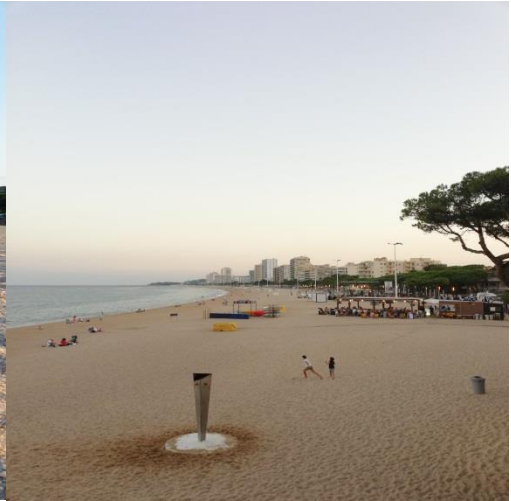

Imeli pa sva tudi veliko prostega časa, ki sva ga izkoristili za raziskovanje novih plaž in mest, ki jih tukaj ni manjkalo. Videli in kopali sva se na plažah, ki sva jih

drugače videli le v kakšnih revijah in na spletu. Včasih pa naju je družina vzela s sabo na kakšen izlet.

To potovanje naju je veliko naučilo. Predvsem sva postali bolj samostojni in neodvisni. Španija je za naju predstavljala izziv, saj je težko oditi od nečesa, kar ti je domače, znano, v nekaj popolnoma tujega in neznanega, spoznati tuje ljudi, živeti z njimi, govoriti tuj jezik, spoznati drugačno okolje in se znajti v njem. Ampak misliva, da je ravno to čar vsega, spoznali sva tujo družino, ki naju je sprejela v njihov dom in nama pokazala kako tukaj živijo. Spoznali sva da je vredno tvegati in se podati v neznano, saj le tako odkriješ in doživiš stvari, ki ji prej o njih le sanjal.

Katja Markuš in Maruša Frajle.